

Mladí vyučovali, staří rušili, ostatní se trápili - vyhráli všichni.

Praha - Doksy - 5.ročník, 21.května 1987.

Nelze začít jinak, než tím rekordním. Na startovní čáře v Praze - Troji před EZÚ stanulo 12jezdců a mezi nimi první žena.

Milan Blažek (ročník 1956)	5.start	2x vítěz
Vladimír Konůpka (1947)	5.start	2x vítěz
Michal Kokta (1950)	5.start	
Luděk Kokta (1954)	3.start	
Petr Chrpa (1957)	2.start	(budoucí vítěz)
Břet'a Jelínek (1952)	2.start	
Zdeněk Švůger (1951)	2.start	
Martin Mareš (1957)	nováček	
Honza Vinter (1957)	nováček	
Petr Budínský (1941)	nováček	
Pepa Růžička (1957)	nováček	
Hana 1.žena závodu	nováček	

Již dlouho před startem táta závodu Michal Kokta rozvinul účinnou propagaci a průbojným plakátem dokázal probudit zájem široké cyklistické obce. Přísliby účasti se rojily, kdekdo oprašoval starý, či tvořil nový stroj, silnice skrápěly kapky potu prvních tréninkových kilometrů. Jenže pak začaly silnice skrápět kapky nepříjemných dešťů a v den startu močilo důkladně. Tu se probudil strýc závodu Vlk Konůpka, oblékl pláštěnku a rozjel se agitovat do dvou hlavních center účastníků závodu. V OZAPu (ještě vloni sponzor závodu) vládla poráženecká, pesimistická nálada. Na chodbě se sice cítila kola, ale spíše jen pro potěchu oka. Blažek, Mareš i legendární Švůger váhali, na povzbudivá slova se našlo vždy nějaké - ale když....a nebylo by lepší...., až nakonec zaznělo - v 15:00 se uvidí..

V druhém centru Matfyzu táta závodu Kokta v pohodě relaxoval a klidným hlasem oznamoval, kolika zájemcům to nevyšlo: B.Jelínek a Luděk Kokta mohou jet jen po Mělník, Honza Vinter jede - podívej na jeho kolo, a první žena na startu je skutečností. Ostatním nastaly nepřekonatelné potíže. Pak zasednul k telefonu a pokoušel se zastihnout další velkou postavu závodu - Bukovského, bez něhož, zdálo se, Doksy nebudou pravé Doksy, leč jeho odpověď - mysl si o mně co chceš, ale já nejedu, jsem zkrmený - nechť je varováním pro všechny ostatní, poprvé nedokázal překonat svou pohodlnost a místo na kolo patrně zasedl v papučích před TV obrazovku. Tak končí jedna velká legenda a kdoví, zda jej ještě někdy na startu uvidíme.

A čas plynul. Řidič doprovodného vozu a první rozhodčí v historii závodu Vlastík obdržel itinerář, pokyny k zapisování premií i časů v cíli. Naložil náhradní díly a odkvačil ke startu.

Troja 15:00, na místě netrpělivě přešlapují Luděk Kokta, Petr Chrpa, Pepa Růžička. Déšť je pryč, slunce hřeje. Přijíždí Vlk Konůpka a hned poté obě výpravy: Ozapáci Milan Blažek, Zdeněk Švůger, Matrin Mareš a matfyzáci Michal Kokta, Honza Vinter, Břet'a Jelínek. Přijíždí i pračlověk Budínský, který od rána 6:00 stál frontu na cyklomateriál Shimano na Karláku! (Bude mu někdy něco platný?). Nepřiváží však náhradní zadní kolo, jak měl organizátory určené, což se záhy stane osudné. A na startu je i první historická žena, provázena pochvalným mručením. Napětí roste. Jezdci se navzájem hodnotí, prohlížejí kola soupeřů a v duchu sprádaají taktické plány. V křovíčku se někteří zbavují přebytečné kapaliny, někdo ještě ladí stroj. Vtom to přišlo. Mareš dohušťuje zadní pneu, ozve se rána a všichni zpozorní. Horečné převlékání kola, huštění a další rána. V mezidobí Konůpka tvrdě vyčítá pračlověku Budínskému, že nepřivezl ono náhradní zadní kolo, organizátory přikázané. Že by psychické deptání soupeře? Další duši se už nepodařilo obout, zde přichází velký čin fair play. Jelínek, který nemůže absolvovat závod až do cíle, poskytuje zadní kolo svého hýčkaného stroje. Jeho druhý start je tedy nešťastný, ale do historie závodu započítaný. Troja 15:50 - snímek do análů, pomyslný třesk pistole a 11 závodníků vyrazí.

Fakta o průběhu km:

01 - K úpatí dlouhého stoupání přijíždí celé pole pohromadě, Budínský stále nalepený na zadní galusce Chrpy, rovněž Konůpka, M.Kokta, Vinter a Růžička si hlídají čelo. Hned v úvodu stoupání začíná ztrácet Hana - 1.žena závodu a odsuzuje se k budoucímu heroickému výkonu. Sólojízdě Praha - Doksy.

03 - V polovině stoupání je už pole jezdců roztrhané. Po Haně zůstává zpět i Švůger, ztrácí i

Mareš, L.Kokta a Blažek.

07 - Ďáblice. Na špici se zformovala silná skupina Vinter, Chrpa, Budínský, Konůpka, Růžička, M.Kokta, s malou ztrátou jede Blažek, s větší Mareš a L.Kokta. Za nimi v dohledu Švůger, Hana již zpět.

10 - Březiněves. Mírný déšť. Šestice dobře spolupracuje. Budínský podléhá nováčkovské chorobě a pokouší se jednotlivé jezdce přimět k úniku. Staří kozáci však vědí, že k lámání chleba dojde až mnohem, mnohem později.

13 - Líbeznice. Nejkritičtější okamžik závodu. Na kluzkém asfaltu zatáčky se většina jezdců dostává do smyku, všemožně vyrovnávají stroje, většinou až v protisměru. A první klíčový okamžik závodu. Na smyk nejvíce doplatil M.Kokta, dostal se až na protější krajnici a než se vyhrabal z bláta, ostatní se nezadržitelně vzdalovali. Budínský dosáhl svého a spolu s Chrpou unikají. Situace: Chrpa, Budínský, za nimi trojice Vinter, Konůpka, Růžička. Osamocený M.Kokta je odsouzen ke kruté dřině v dešti a větru. Blažek je příliš vzadu, aby se na něj dotáhnul, navíc sám stíhán dvojicí L.Kokta, Mareš.

16 - Objížďka přes Předboj a Hornátky. Nečekané prodloužení tratě o více než 3km. Ve vedoucí dvojici postihuje krize Budínského, Chrpa zvolňuje. Stíhací trojice vzorně střídá, ale náskok dvojice nesnižuje.

28 - Větrušice. Na čele nic nového. Vzadu však dvojice Mareš, L.Kokta dostihla Blažka. Vtom Mareš hlásí defekt - spadlý řetěz, L.Kokta čeká, Blažek se opět vzdaluje.

29 - Kelské vinice. **Rychlostní prémie:**

1.Chrpa 53:00 min., průměr. rychlost 32,8 km/hod.

2.Budínský 53:16

3.Konůpka 55:59

Náskok vedoucí dvojice je téměř 3min., z trojice pronásledovatelů vyrazí na prémii Konůpka, nováček Vinter a Růžička jej s úsměvem doprovázejí. Zde L.Kokta obrací zpět ku Praze.

36 - Loučení s Mělníkem. V čele stále Chrpa a Budínský, z trojice za nimi pomalu odpadá Růžička. Vinter a Konůpka několikrát zmirňují, pak vyrážejí sami.

43 - Liběchov. Občerstvovací stanice. Většina jezdců se znovu shledává, pije a posiluje. Chybí pouze Švůger, který zabloudil v Mělníku a prodloužil si trať o jeden kopec, a Hanka. Doprovodný vůz Vlastík pečlivě sleduje čas. Jezdci znovu vyrážejí. Zůstává jen Mareš, který má na starosti Švůgra. Všichni si uvědomují, že nyní jde do tuhého. Na čele silná sedmička: Budínský, Chrpa, Konůpka, Vinter, M.Kokta, Blažek a Růžička.

45 - Řachtání převodů a třesk! Konůpka radí tak nováčkovsky, že vyhazuje ze závěsu pumpičku. Sesedá a sbírá ji ze silnice. Rozjetý rychlík odjíždí. Růžička solidárně čeká. Spolu se pouštějí do ztracené stíhací partie.

47 - Vedoucí čtyřka Chrpa, Vinter, Budínský, M.Kokta v prudkém tempu. Chrpa a Vinter stále stupňují frekvenci šlapání. Růžička a Konůpka dostihují odpadnuvšího Blažka, ten se zapojuje, záhy však odpadá Růžička.

55 - Z vedoucí čtyřky pomalu odpadá M.Kokta, sólojízda Líbeznice - Liběchov si vybírá daň. Trojka se pomalu, ale nezadržitelně Kokoťovi vzdaluje, stále jsou na dohled, ale nedostižní, a hle, další odpadá - i jemu se vedoucí vzdalují...Blažek usilovně táhne Konůpku s pocitem marnosti stíhání. Konůpka jej ubezpečuje, že v následujících kopcích zaručeně někoho uvidí a v duchu mu děkuje za odvedenou dřinu.

57 - Chrpa a Vinter stále zrychlují. Utrhli Budínského, ten rezignovaně zvolňuje, nováčkovské nadšení i síly z úvodního úniku zcela vyprchaly.

62 - **Vrchařská prémie za Deštnou:**

1.Chrpa 2:01:23 hod., průměr. rychlost 30,6km/hod.

2.Vinter 2:01:49

3.Budínský 2:05:00

Ve sjezdu Chrpa zvolňuje a opět se spojuje s Vintrem. A Konůpka měl pravdu. Ve stoupání k prémii zahlédne před sebou závodníka. Přidává, Blažek ztrácí.

64 - Dubá. Chrpa v kopci opět ujíždí, ve sjezdu se Vinter dotáhnul. Budínský se trápí a Konůpka předjíždí Michala Koku. Dalšího jezdce má na dohled. Michal sděluje, že je to Budínský.

68 - Vrchovany. Chrpa znovu s náskokem, tentokrát už nečeká a ujíždí vstříc vítězství. Kde jsou ty časy, kdy tu chodil pěšky a počítal, kolik jezdců už je asi v cíli. Vinter se nevzdává a prudce šlape. V půli kopce se Konůpka na chvíli odpočinku zavěšuje za Budínského, pak na své parketě vyráží. Budínský svého Waltra nenaučil jezdit do kopce. M.Kokta bojuje usilovně, ani netuší, že Blažek jeho náskok stahuje.

75 - Cíl Doksy. Petr Chrpa jásá. Honza Vinter též, jeho ztráta není tak velká. Největší boj se

odehrává o 3.místo, o místo na bedně. Budínský ve sjezdech a rovinách nezadržitelně zkracuje vzdálenost od Konůpky, cíl je však blízko a štvanec Vlk Konůpka 3.místo o 1sekundu uhájil. Poté dojíždí vyčerpaný Michal Kokta, záhy Milan Blažek. Již s větším odstupem Pepa Růžička. Pak je dlouho klid, než se v závěrečném spurtu přihlítil Martin Mareš a jím strážný Zdeněk Švůger. Na trati zůstává Hana. Čas je neúprosný, je třeba potvrdit zajištěné noclehy, všichni se přesouvají do kempu. Doprovodný vůz Vlastík se vydává zpět, naproti Haně. Zastihuje ji v Dubé, ona však odmítá nasednout, chce dojet do cíle. To také vykoná, leč kalich hořkosti je naplněn do dna, místní pohostinství již pro ni nemá nic k večeři.

Rekord padl, čas je nejlepší z dosavadních ročníků, průměrná rychlost poprvé překročila hranici 30km/hod.. Dočkáme se času pod 2 hodiny? Kdoví...

Konečné výsledky 5.ročníku závodu Praha - Doksy 1987:

1.Petr Chrpa	2:24:40 hod. - rekord - průměr.rychl.31,1km/hod.		
2.Honza Vinter	- 2:06 min.	"	30,67 "
3.Vladimír Konůpka	- 7:30 "	"	29,57 "
4.Petr Budínský	- 7:31 "	"	" "
5.Michal Kokta	-10:46 "	"	28,57 "
6.Milan Blažek	-12:35 "	"	28,61 "
7.Pepa Růžička	-18:05 "		
8.Martin Mareš	-35:57 "		
9.Zdeněk Švůger	-36:03 "		
10.Hana 1.žena	- bez měřeného času		

Do cíle nedojel Luděk Kokta - z důvodu časové tísně.
Neodstartoval Břet'a Jelínek.

Stále ještě neoficiální experimentální soutěž týmů:

1.Kochr	(Chrpa, Konůpka)	4:56:50 hod.
2.Matfiz	(M.Kokta, Vinter, Jelínek)	- 5:22 min.
3.Kombinovní	(Budínský, Růžička)	- 18:06 "
4.Ozap	(Švůger, Blažek, Mareš)	- 41:02

Večer se již tradičně rozpoutala ohnivá debata, probíraly se jednotlivé okamžiky závodu, taktika boje i veselé historky. Tekutiny prolévané hrdly zvyšovaly emoce i hlasy. V jednom však měli pravdu všichni. Letos se na startu sjely stroje výrazně odlišných kvalit, zejména v obutí. Čelo jelo na galuskách (Chrpa, Vinter, Budínský, Růžička), Konůpka a Blažek na novince čs.gumařů - galuskových pláštích, ostatní na normálních pláštích. Postrachem pro všechny mělo být superkolo Walter pračlověka Budínského. Nebylo. Zklamání majitel ho dva dny po závodě prodal.

Tak vzniklo i pomyslné trojí vítězství v závodě. Galuskový vítěz Chrpa, galuskoplášťový vítěz Konůpka a plášťový vítěz M.Kokta. Jenže rozdílná kola se budou na startu scházet vždycky, ale jen síla, vytrvalost, bojovnost a vůle vítězit bude i nadále tím rozhodujícím faktorem, kdo v Doksech stane na pomyslné cyklistické bedně a vychutná do dna pocitu vítěze. A co říci závěrem?

Všeobecný názor po závodě byl kupodivu jednotný. Všichni jsou porazitelní a v příštích dvaceti ročnících se budou střídavě porážet. Kromě velkého Petra Chrpy Anquetila Merckxe Hinaulta. Na toho nikdo nemá, a o tom, že má vítězství propachtováno až do penze nikdo nepochybuje. Jenže lidská duše je pošetilá a opium naděje porazit neporazitelného je to, co nás požene znovu valit svůj balváneček do kopce. Co kdyby... Jinak bychom přeci tenhle báječný závod zabalili a podložili jím pivní tácek, že až budem platit, bude to náramná deviza, nad kterou i neurvalý výčepník zaslží.

Takže přátelé! Všichni na shledanou na startu Praha - Doksy 88!!!

Několik postřehů zneuznaného a nezaměstnaného reportéra Vlka, který v domnění, že závod stále pořádá a dotuje OZAP (tam vycházelo Břevno, ach ta doba slávy a hojnosti!), se každoročně v Doksech ochomýtlá.

Rep.Vlk: Teď se ke mne každý otáčí zády, ale když vyšlo každé nové číslo Břevna, to bylo chlapáckého poplácávání a sladkých řečí! A hele, Švůger, toho jsem tu dávno neviděl!

Švůger: Pane vrchní, ještě dvakrát beton. (Becherovka + tonik - pozn. pro abstinenty.)

Rep.Vlk: Pane Švůger, spokojenost s letošním účinkováním? Všude kolem slyším - Michal Kokta

je spokojen, že porazil Blažka, můj jmenovec je spokojen, že je na bedně a že porazil Budínského, Chrpa je spokojen, že konečně vyhrál. Ha, a co vy na to?

Švůger: Spokojenost, porazil jsem Doksy.

Rep.Vlk: Doksy, jak tomu má čtenář rozumět?

Švůger: (Usrkne lok betonu): No byl jsem už asi 100m za cílem, ohlídnu se a za mnou je cedule Doksy, přece. Předtím byla pořád přede mnou.

Rep.Vlk: Ještě jedna všetečná otázka. Letos se Vám nepodařilo nikoho na trati zfaulovat. Je to snad důkaz určité jezdecké vyzrálosti?

Švůger: Ani v nejmenším! Když mne ostatní uviděli na startu, rychle se ode mne vzdálili, takže jaksi nebyla příležitost.

Mareš: Já mám důkaz o té jezdecké vyzrálosti, co nikdo neviděl. Von to kolo do kopců zase tlačil!

Rep.Vlk: Vy jste tuším Martin Mareš, nováček soutěže. Co mi ještě můžete sdělit?

Mareš: Hele, napiš tam, že Blažek byl slabej. A eště, že když mi spadnul řetěz, tak na mne nepočkal.

Rep.Vlk: To v žádném případě! Můj jmenovec Vlk Konůpka mi naopak pověděl, že potom, co mu spadla pumpička, že právě Blažek mu nejvíc pomohl, že ho dotáhnul až pod ty kopce a nebýt jeho, trápil by se na chvostu. Blažek mu vydřel bronz!

Mareš: Tak se běž na Vlka podívat. Ještě teď se tou pumpičkou mlátí do hlavy. Uvidíš krev. A Blažek byl slabej!

Rep.Vlk: Ale porazil vás o víc než 20minut.

Mareš: Já měl od trenéra příkaz hlídat si Švůgra a to jsem splnil. Co se dělo tak daleko vpředu je mi fuk.

Rep.Vlk: (přistupuje k dalšímu stolu): Nemýlím-li se pan Vinter, nejúspěšnější nováček historie. Gratuluji. Můžete prozradit svůj recept?

Vinter: Díky. Recept je jednoduchý. Na startu nasadit ostré tempo a cestou do cíle ho neustále zvyšovat.

Rep.Vlk: Geniálně prosté! A jak se Vám jelo v úniku s pozdějším vítězem?

Vinter: Mně dobře.

Rep.Vlk: A spolupráce?

Vinter: Perfektní. Akorát, že on nikdy nezvolnil tak, abych ho mohl předjet a vystřídat.

Rep.Vlk: Děkuji za rozhovor. Táhle sedí a popíjí Chrpa. Ten mi vždycky rád odpovídal, jenže to byl poslední, nebo někde vzadu. Dnes slavný vítěz. Nenápadně se k němu přiblížím.

Chrpa (svým bujarým hlasem): Helou reportérskéj! Pojd' na kus řeči, když tady zas opruzuješ.

Rep.Vlk: Ehm, chm, pardon, gratuluji.

Chrpa: Dal jsem jim za uši, co slimákům! To si nemusíš psát, oni by říkali, že jsem vejtaha. Tak zahod' tužku a zatím si dej pivo. Za chvíli bude střílet šampus.

Rep.Vlk: Ještě než tu tužku schovám, malou otázku. Z čeho se zrodilo tak slavné vítězství? (Teď mi řekne, že z dřiny, povýšenec jeden hubenej!)

Chrpa: Jó kamaráde, budeš se divit, ale ze samého čekání a strachu. Když jsem ujel s Budínským, na objížďce měl krizi, tak jsem na něj čekal. Když jsem ujel s Vintrem, na kopcích jsem na něj čekal. Až na posledním jsem dostal strach, že zas počkám a on mi pak ujede. Tak jsem se rozjel vyhrát.

Rep.Vlk: Perfektně vymyšlené. To bude Robert Bakalář koukat, až si to přečte. (Jenže, kde si to přečte? Prokletej OZAP, že už nemá Břevno, prokletej JVJKV, že odtamtud odešel, prokletej Švůger, že takový občasník nechal zaniknout).

Pln chmurných myšlenek, zvedl se nezaměstnaný a zneuznaný reportér Vlk, zapomněl se i rozloučit a s blokem plným úderných postřehů, vydal se na strastiplnou cestu jejich uplatnění. Snad J.V.J. Kotě Věhlasný opět svolí a přiřadí je ke konečnému hodnocení 5.ročníku Praha - Doksy. A i kdyby ne, tak za rok tu bude opruzovat zas, neboť jak známo, blb je nezničitelný...

J.V.J.Kotě Věhlasný